

thi det er en let Sag at betale sine Skatter, Folk ere komne saa vidt nu — det behøver man ikke at strides om —, at, hvad enten det er Smaafolk eller større Folk, saa vide de meget godt Bessed om og kunne let finde sig til Rette med, hvorledes de skulle betale deres Skatter (En Stemme: Undtagen i Mols!). Et æret Medlem siger: undtagen i Mols, ja, Molboerne har man mange Historier fra, de maa være noget tilbage i Tiden, men det kan jo være, at ogsaa de kunne komme med i dette.

Formanden (Krabbe): Da det ærede Medlem kommer tilbage til denne Sammenligning, vil jeg udtale Haabet om, at det ærede Medlem gaar ud fra den Opfattelse af Molbohistoriernes Oprindelse, som dog ikke er den almindelige, at det var Molboerne, der vare klogere end Andre, og at de selv opdigtede Historierne for at prøve, hvad de kunde indbilde den øvrige Verden. Hvis dette er det ærede Medlems Opfattelse, har jeg Intet imod Sammenligningen med Molboerne, men i modsat Fald vil jeg ønske, at den ikke mere maa blive brugt.

B. Holm: Den sidste Bemærkning var kun foranlediget ved en Afbrydelse, og jeg skal ikke fortsætte Sammenligningen. Naar den høitæredede Minister har ment, at Befolkningen paa Grund af, at man nedlagde disse Amtstuer, vilde raabe saa høit, at man snart vilde komme tilbage til, hvad man havde havt paa dette Omraade, og at man i høi Grad vilde komme til at fortryde, hvad man har gjort, vil jeg sige, at jeg vilde ønske, at han i ret mange Forhold vilde komme med lignende Exempler og tage Hensyn til Befolkningens Ønsker. Desværre har jeg ikke bragt i Erfaring, at man paa ret mange Omraader har hørt det udtalt fra Ministerbordet. Det kan imidlertid være, at det kan komme endnu, og den Dag, det kommer, skal jeg love den høitæredede Minister, at han skal faae min Støtte; men jeg har, som sagt, desværre ikke set Noget af det til Dato, hvorimod jeg har set Tilfælde, hvor Befolkningen har raabt temmelig høit, men hvor den høitæredede Minister ikke har taget noget som helst Hensyn dertil. Jeg skal nu slutte med at anmode den høitæredede Minister om at gjøre et Forsøg paa, om han ikke mellem 2den og 3die Behandling kunde komme til en Overenskomst

med Udvalget om at bruge Toldstederne, saaledes at man ikke alene kunde blive fri for at faae Filialer, men ogsaa kunde blive fri for de Filialer, man har; saa skal jeg for mit Vedkommende ikke være bange for at gaa saa vidt, som den høitæredede Finanzminister hentydede til igaar, nemlig til kun at have en Hovedamtstue i hvert Stift.

Finanzministeren (Strup): Da jeg ikke veed, hvad det er for et Tilfælde, som den ærede Taler, der nu satte sig (B. Holm), sigtede til, i hvilket Finanzministeren skulde staa haardt mod Befolkningens Ønske, kan jeg naturligvis ikke værge mig mod den Beskyldning eller Anklage, som det ærede Medlem rettede mod mig. Skulde det være i den store Almindelighed, paa det storpolitiske Omraade, skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at Befolkningen ikke blot er repræsenteret gennem dette Thing. — Naar det ærede Medlem bemærkede, at det efter Udvalgets Betænkning fra 1870 var utvivlsomt, hvorledes § 5 dengang skulde forstås, og navnlig hvorledes Udtrykket hvor vidt skulde finde Anvendelse i sin Tid, maa jeg der gjøre den samme Bemærkning, at jeg ingenlunde har Tvivl om, at det var dette Things, i alt Fald dette Things Udvalgs Mening, at Bestemmelsen i § 5 om Udsættelsen af Afgjørelsen af Spørgsmaalet skulde bringes i Anvendelse saaledes, at, naar de enkelte Tilfælde kom til at foreligge, vilde man her stemme for, at vedkommende Amtstue blev nedlagt; men dette Thing er jo dog ikke det eneste, der har vedtaget denne Lov, og dette Thing er altsaa ikke den eneste rette Fortolker af, hvorledes § 5 og de utvivlsomme Udtryk i § 5 skulle forstås eller anvendes. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlems Citat af det daværende Udvalgs Betænkning har det Allermindste at betyde, Betydning som Indvending imod, hvad jeg har fremsat. Sagen er ligefrem den, at § 5 er fremkommen som et Kompromis mellem de modsatte Anstuelser i Lovgivningsmagten, og altsaa kan ikke en Del af Lovgivningsmagten gjøre gjældende, at § 5 kun finder rettelig Anvendelse ved Nedlæggelsen af Amtstuer. — Naar dernæst det ærede Medlem har rettet det Spørgsmaal til mig, om jeg ikke troede, at man mellem 2den og 3die Behandling kunde komme til en Overenskomst om det meget omtalte Filialspørgsmaal, om Udvikelse